

Salt, 17 de maig de 1956

Srta. Trinitat Julián
Barcelona

Distingida alumna:

Us torno corregits els vostres exercicis de traducció corresponents a les cinc primeres lliçons, acompanyats de sengles observacions. No deixeu de fer els exercicis auxiliars que us hi indico, que podreu corregir vós mateixa valent-vos de la "Clau" del final del llibre.

Fixeu-vos en les esmenes que us hi he fet i repetiu la traducció dels cinc primers textos, per tal de veure si us surten millor. Naturalment, no m'heu pas d'enviar aquestes traduccions repetides, sinó solament les corresponents als nous textos a traduir que us adjunto (lliçons VI, VII, VIII, IX i X).

Atentament,

P. S. - Sí, el reembossament fou mal adreçat i us van tornar les 100 ptes. que havíeu pagat abans. Us agrairé, si no us és molèstia, que me les envieu per gir postal.

<u>Faltes</u>	<u>Correcció</u>
dependens	dependents
samblant	semblant
crídave	crídava
mozo	mosso
crídave a un mozo	crídava un mosso
podic	podia
par	per
falte	falta
camarés	cambrers
educaçió	educació
els hi havien	els l'havien
perque	perquè
conegues	coneguts
amb	on
algo	alguna cosa, quelcom
eran	eren

Vegeu al dors les observacions corresponents a aquesta lliçó.

Observacions

Us heveu equivocat algunes vegades en la representació del so de la vocal neutra. Llegiu el paràgraf del llibre que es refereix a aquesta vocal (pàgina 27 i següents) i feu l'exercici A) de la pàg. 33. En general, a una a o una e castellanes corresponen una a o una e catalanes, però hi ha algunes excepcions que cal tenir molt en compte.

A part de la h, hi ha en català un cert nombre de lletres mudes, com la t de dependents i la r de cambrers. Llegiu el paràgraf "Lletres mudes" del llibre (pàg. 25) i feu l'exercici C) de la pàg. 26.

La ç (dita e trencada) no s'escriu mai davant e o i. Vegeu el paràgraf "s sonora i s sorda" del llibre (pàg. 18 i ss.) i feu l'exercici D) de la pàg. 21.

Heu omès encara alguns accents. Repasseu el paràgraf corresponent del llibre (pàg. 34).

La preposició amb correspon en general a la castellana con.

El complement directe, llevat de molt pocs casos, s'introdueix sense la preposició a. Així: crirava un mosso (i no crirava a un mosso), he vist la Maria (i no he vist a la Maria). Vegeu pàg. 109.

El uniforme se los había puesto s'hauria pogut traduir per l'uniforme, se'ls havia posat; però, havent volgut posar el verb en plural, cal dir l'uniforme, els l'havien posat. La combinació del datiu plural i de l'acusatiu masculí singular, davant el verb, del pronom de tercera persona és els el. Els hi en aquest cas és incorrecte. Vegeu pàg. 63.

<u>Faltes</u>	<u>Correcció</u>
moreno	more, bru
leument	lleument
dens	dents
aprotades	ajuntades
aballutat	avellutat
llargae	llargues
leu	lleu
cercla	cercle
ablauat	blavenc, blavós, blavís

Observacions

Vegeu les observacions de la lliçó I sobre la vocal neutra i les lletres mudes.

Apretar és un castellanisme. Cal dir, segons el sentit, estrenyer, pitjar, empenyer, serrar, ajuntar.

LLEÇÓ III

<u>Faltes</u>	<u>Correcció</u>
llurs	les seves
cumpostus	compostos
columnas	columnes
haz	feix
une	una
ample	ampla (femení)
octogane	octogonal
del qual rica corona- ció de capitels	de la rica coronació de capitells de la qual
els arranques	les arrencades

Observacions

Repasseu encara el paràgraf sobre la vocal neutra.

Llegiu també el relatiu al so de y feble (pàg. 30 del llibre) i feu l'exercici B) de la pag. 34.

Respecte al possessiu llur, vegeu pàg. 53.

El relatiu possessiu castellà s'ha de traduir per la combinació el... del qual. Exemples: este señor cuyo hijo es abogado - aquest senyor el fill del qual és advocat; los niños cuyas madres trabajan - els nens les mares dels quals treballen. Vegeu pag. 69 del llibre.

<u>Faltes</u>	<u>Correcció</u>
tene	tenen
deig	doix
Nos (*)	Ens
hendir (**)	fendre, fendir
posar	posat
paissatje	paisatge
resistencia	resistència
necessaria	necessària
parque	perquè
percatems de que som	adonem que som
vie	via
pal	cap al, devers, envers

(*) En lloc de nos que, el text castellà havia de dir nos parece que, omissió que us ha fet escriure segurament nos en lloc de ens.

(**) Error del text castellà: havia de dir hender.

Vegeu les observacions corresponents a aquesta lliçó al dors d'aquest full.

Observacions

El dígraf ig i el dígraf ix no representen el mateix so. Compareu els mots maig, lleig, boig, fuig, amb els mots baix, peix, moix, gruix. Vegeu pag. 22 del llibre.

Feu l'exercici C) de la pag. 21, referent a la s sonora. Feu també l'exercici B) de la pag. 26, relatiu a la g i la i.

Llegiu al llibre "Abdicació de preposicions afles" bles" (pag. 112).

<u>Faltes</u>	<u>Correcció</u>
solament	sol
de quin sen	del pit de la qual
beguerem	beguérem
dolcíssim	dolcíssim
nèctar	nèctar
eniquina falda	en la falda de la qual
deixarem (futur)	deixàvem (imperfet)
oprimie	oprimia
sevas	seves
besave	besava
ajugave	eixugava
gronxave	gronxava
al teu d'una balada (*)	a l'eco bla d'una balada

(*) Omissió en el text castellà, que havia de dir al eco blando de una balada.

Vegeu les observacions al dors.

Observacions

Solament és adverbí, i correspon al castellà sólo o solamente; sol és adjectiu, i correspon al castellà solo.

Vegeu l'observació de la lliçó III sobre la traducció del relatiu possessiu castellà cuyo.

Compte amb els accents. Us en deixeu molts. I no oblideu que si s'han de posar damunt e, o obertes, han d'ésser greus (´), i si s'han de posar damunt e, o tancades, aguts (˘). A Barcelona, hom distingeix bé la e i la o obertes de la e i la o tancades. No hi teniu pas dificultat?

Davant el substantiu, els adjectius possessius meu, teu, seu, nostre, vostre i llurs femenins i plurals solen anar precedits de l'article definit. Vegeu pag. 52.